הוצאה לפועל, לשכת מסלול מזונות מחוז מרכז
תיק 511601-08-16
פסק דין מזונות
בפני כב' הרשמת גילה גדות

קשה מספר: 149 מתאריך 18 ינואר 2024

סוג הבקשה: 988 בקשה כללית

המבקש: זוכה, ס. ב.

בעניין: חייב, א. ב.

<u>החלטה</u>

לפני תגובת הזוכה בהמשך להחלטתי מיום 08.01.2023.
תגובת הזוכה ארכנית, ושלא לצורך, בת 3 עמודים.
<u>מפאת שצר המקום מלהכיל, להלן העמוד הראשון לתגובתה</u>:

<u>"הנדון: תגובה על פי בקשת כבוד הרשמת, הליך 149</u>

1 האב במשך 8 שנים לא מפסיק להתעמר בזוכה. האב טוען "כי הזמן של כבוד הרשמת יקר" אך בפועל הוא עושה כל מה שביכולתו להמשיך לערער שוב ושוב על החלטות שהתקבלו בעבר ונדחו לא פעם אחת בהוצאה לפועל. האב ממשיך למחזר טענותיו ולבזבז זמן יקר של לשכת הוצאה לפועל.

2 האב מגדיר על דעת עצמו כי ההוצאות הרפואיות של הבנות הנם מוצרי מדף ולכן מנסה כל פעם מחדש לטעון, שאינו צריך לשלם על הוצאות אלו.

3 בהסכם שנחתם כתוב במפורש עמ' 27 סעיף – סעיף 7 "...ובכלל זה יכללו הוצאות רפואיות <u>שאינן</u> כלולות בביטוח רפואי, הממשלתי ו/או בסל הבריאות..." ראה מסמך א'.

4 כתוב באותו הסכם בסעיף 10 – "במקרה של חילוקי דעות יכריע הגורם הטיפולי המוסמך...".

5 החייב מסרב באופן גורף לכל ההוצאות הרפואיות Otc כולל במקרים בו סירב האב הזוכה הציגה מסמך רפואי של ד"ר לוי רופא הקבוע של הבנות שמציין, כי נדרש טיפול רפואי לבנות ובהן ציין כי פי רשימה את המענה הרפואי הנדרש, ראה מסמך ב'

6 האב בעבר כתב בתגובתו על מוצרי מדף ונשלל על ידי כבוד הרשמים הקודמים לדוגמא – בהליך 112 כבוד הרשם פרי מנוביץ ציין בהחלטתו כי "רשימת ההוצאות הרפואיות המנויה בפסק הדין אינה בבחינה רשימה סגורה. ראה מסמך ג'.

7 שוב, בהליך נוסף אחר 126 ניסה החייב לערער על ההוצאות הרפואיות וסירב לשלם וכתב כבוד הרשם בהחלטתו – "לעניין ההוצאות הרפואיות – ניתן להסתפק באישור הרופא שהוצג. ראה מסמך ד'.

8 בהליך 126 – אושרו ההוצאות הרפואיות ורק לדוגמא – באחת החשבוניות, שהוצגו בהליך זה היו אותם מוצרים שנקנו שוב והוגשו כבקשה להחזר רפואי בהליך 149 – ראה מסמך ד' 1 – החלטה ד 2 –"...

יוזכר, הזוכה ביקשה בת' זה הגדלת חוב בסך 659 ₪ עבור "הוצאות רפואיות חריגות".

להלן בקשתה:

1	9/10/23	500	רפואי	60%	עמ' 72 סעיף 6-9	383.60	230.16
2	13/9/23	180	רפואי	60%	עמ' 72 סעיף 6-9	119.80	71.88
3	6/10/23	186	רפואי	60%	עמ' 72 סעיף 6-9	86.35	52.11
4	11/10/23	4563	רפואי	60%	עמ' 72 סעיף 6-9	38.70	23.22
5	18/10/23	2476	רפואי	60%	עמ' 72 סעיף 6-9	160.24	96.144
6	5/10/23	2191	חינוך	60%	עמ' 72 סעיף 6-9	5.90	3.54
7	15/10/23	5491	רפואי	60%	עמ' 72 סעיף 6-9	304.60	132.76

החייב בתגובתו:

האב משלם בכל חודש את מרבית ההוצאות אותו מגישה הזוכה אולם ישנם חשבוניות אשר זועקות לשמיים, האב מוצא עצמו כחושש להגיב מהסיבה שהוא מאוים בחיוב הוצאות, ברור לאב כי הזמן של כבוד הרשמת הוא יקר ויחד עם זאת חשוב כי זכויות האב ישמרו.

"ההוצאות שהוגשו במסגרת בקשה 149

1. הזוכה הגישה במסגרת הבקשה חשבוניות של סופר פארם, שופרסל דיל, בי דראג סטור תוך שהיא טוענת כי **מוצרי המדף חוסים תחת הוצאות רפואיות.**
2. אין לא כל אפשרות לבחן מי משתמש במוצרי המדף הללו, הזוכה מצרפת מכתב מיום 11/7/2022 ובו מופיעים באופן כללי מוצרי מדף.
3. **אין מדובר בתרופות רפואיות !**
4. ככל ואחד הילדים חלילה חולה, מבוקש כי יצורף מרשם רפואי עדכני. הגם שככל וחלילה הילד חולה הרי ברור שרופא צריך לבדוק אותו ולקבוע האם הוא צריך טיפול רפואי כזה או אחר.
5. הצדדה בחשבוניות המצורפות ילמד כי האם מגישה קבלות עבור "עץ התה"ס היגיינה כאשר מדובר בסבון נוזלי על טהרת החומרים הטבעיים. על החשבונית רשמה הזוכה מעיין בלאיש בכתב יד.

עץ התה – סבון נוזלי shavit

סבון אכותי על טהרת החומרים הטבעיים. מתאים לעור עדין ולשתיה אינטימית היגיינית מתאים במיוחד לאנשים הסובלים משפשפות חוזרות לטיפול ומניעה בעור אדמומי ומנוהה.

מכיל 500 מל

6. בדומה לכך מגישה הזוכה סבלון של חברת לקטופיל.
7. **נזכיר כי האב משלם מזונות חודש בחודשו. כך עולה שביד אחת האב משלם מזונות וביד השניה האב צריך לשלם עבור סבונים שיתכן והזוכה משתמשת או משפחתה. אין לאב כל סיכוי להבין מי משתמש והוא אינו אמור לממן סבונים.**
8. מבוקש מכבוד הרשמת לדחות את הבקשה ככל ואנו ככל ואכן הילדים חלילה זקוקים לתרופות מבוקש כי יוצג מרשם רפואי עדכני ספיציפי למחלתם. האב אינו אמור לשלם עבור סבונים וכל מוצר מדף אחר"...

טיעוניו העיקריים בכך שמדובר במוצרי מדף ואין מדובר בתרופות רפואיות. וכן לא ניתן לדעת מי משתמש בתכשירים אלה או למי הם נקנו כיון שלא רשום על הקבלות באופן רשמי.

מקור החיוב בפס"ד מיום 09.03.2020 (להלן: **"פסה"ד"**):

"... לעניין ההוצאות החריגות של הקטינים – יישאו בהם הצדדים בחלוקה של 60% האב 40% האם, ובכלל זה יכללו הוצאות רפואיות שאינן כלולות בביטוח הרפואי, הממשלמתי ו/או בסך הבריאות ולרבות טיפולים רגשיים ו/או פסיכולוגיים ו/או טיפולי שיניים ו/או אורתודנטים ו/או אופטיקה ו/או אבחונים ו/או תרופות שלא בסל הבריאות.

יובהר כי לצורך הוצאה חריגה מסוג זה, נדרשת הסכמת הצדדים, ובמקרה של חילוקי דעות יכריע הגורם הטיפולי המוסמך או החינוכי המטפל בילדים".

קרי, לעניין ההוצאות הרפואיות, נקבע שמדובר בהוצאות רפואיות חריגות, שנדרשת הסכמה, ובהעדרה – יקבע הגורם הטיפולי המוסמך. קרי, לשיטתי – נדרשת הכרעה של "מומחה".

יובהר לאורך השנים הזוכה הגישה עשרות בקשות להגדלות חוב על "הוצאות רפואיות".

יודגש, כי אין בהחלטה זו כדי לשנות מהכרעות שניתנו בו, בפרט על רקע ההכרעה ב"פרעתי" בת' 40, כפי שתיסקר בהמשך, אלא לקבוע מסמרות נוכח שינוי התנהלות/נסיבות, על מנת להביא התנהלות התיק, בהמשך, למצב בו יוגדל בשים לב לשינויי התנהלות, ועקרונות יסוד כמו תום לב, מידתיות וסבירות.

ובכל פה יודגש, בין היתר לאור עצימות המחלוקת, והתנהלות החייב, כי אין בהכרעה זו כדי לאשר לחייב "לפתוח" החלטות חלוטות שניתנו בתיק, וככל שיעשה כן יחוייב בהוצאות משפט לדוגמא.

כאמור, בת' 40, ניתנה הכרעה בטענת פרעתי ע"י כב' הר' אהרון ביננפלד ביום 27.11.2017, שם בין היתר נקבע לאותן "הוצאות רפואיות" כדלקמן (להלן: **"ההחלטה ב"פרעתי""**):

"הוצאות בריאות

12. במסגרת הבקשות שהוגשו על ידי הזוכה, נדרש החייב לשאת בהוצאות הקטינים, בין היתר, עבור **תכשירים מיוחדים** על בסיס טבעי (שמפו, קונדישנר, קרמים וסבון גוף). הזוכה צרפה לבקשות אישור מאת רופא הילדים.

מנגד, טוען החייב, כי הזוכה לא צרפה אישור מרופא מומחה ובכל מקרה אין לחייבו במלוא עלות התכשירים אלא בהפרש הסכום שבין תכשיר רגיל לתכשיר רפואי חריג.

13. נלמד מהחלטת כב' בית המשפט מצב בריאותם של הקטינים, כפי שתיארה הזוכה:

"14. האם טוענת כי הקטינים הינם בעלי צרכים מיוחדים: הבן חולה באסטמה של העור וסובל מבעיות גב; שתי הבנות סובלות מאסתמה של דרכי הנשימה והחלו לסבול בנוסף מבעיות הורמונליות; הקטינה מעיין סובלת מכאבי צמיחה הכוללים פלטפוס והתחלה של עקמת והבת ש' סובלת מרפיון שרירים".

הבן י' סובל מאסתמה של העור ובעיות גב.
הבת מ' סובלת מאסתמה של דרכי הנשימה, בעיות הורמונליות וריפיון שרירים.
ואילו **הבת ש'** סובלת מאסתמה של דרכי הנשימה, בעיות הורמונליות, כאבי צמיחה הכוללים פלטפוס והתחלה של עקמת.

בתמיכה לדרישותיה צרפה הזוכה אישור רופא ילדים, דר' לוי, מיום 01.11.15:

לכבוד: עובדת סוציאלית:

תוכן המכתב: י', מ', ש' מטופלים במסגרת המרפאה

זקוקים למעקבים רפואיים וכן טיפולים באופן סדיר

על ידי תרופות וטיפולים לעייל:

1) **משחת אטופיק**
2) **קרם פנים,**
3) **סבון גוף.**

4) קרם לקרקפות
5) תחליב גוף.
6) טיפול על ידי תכשירים חלופיים בשם סמבוק הומאופטיים, ספריי חרובים
7) טיפול על ידי דיקור סיני
8) סבון טבעי, קרם לשיזוף טבעי
9) תזונה יחודית לאור רקע רפואי
10) טיפול על ידי sctiplus
11) טב פרוביוטיקה. אצידופולוס

כן, צורפה המלצת ד״ר ראובן, אורטופד לגבי הבן י׳:

סיכום והמלצות: זקוק להתעמלות רפואית עם מאמן אישי מומלץ שחיה, מעקב שלי לפי צורך או עוד 4 חודשים.

לעניין הוצאות תכשירים מיוחדים לעור נחקרה הזוכה.

בחקירתה, אישרה הזוכה כי לאחר קבלת האישור מדר׳ לוי, היא לקחה את הבן י׳ לרופא עור, דר׳ אלמזי:

ש. אנו רואים שב- 2015 את רוכשת תכשירים רבים אנו רואים שגם ב- 2017 את ממשיכה לרכוש תכשירים, לא חשבת ללכת לרופא מומחה לבדוק?

ת. התכשירים שרכשתי הם תכשירים שתמיד הילד השתמש בהם, אשר יודע על התכשירים הללו עוד כשהוא גר בבית, אשר הוא יועץ מס, כל דבר שרכשתי הוא ביקש ממני חשבוניות, הוא רצה תמיד לראות מה זה הוצאה מוכרת או לא מוכרת, כך התנהלנו במשך שנים שום דבר לא חדש לו. התכשירים שהילד משתמש הם מונעים בעצם את הגרד שממנה הילד סובל, היובש ולצערי הרב הוא צריך עוד עזרה רפואית אך לצערי אין לי כרגע את התקציב.

ש. אז אני מבין שלא התייעצת עם רופא מומחה מאז 2015?

ת. בוודאי שהתייעצנו, אצל ד״ר אלזמי מומחה.

ש. יש לך אישור ?

ת. כל דבר שאצטרך אביא אישור, לא ידעתי שאני צריכה להביא אישור.

ש. הוא נתן לך מרשמים ?

ת. כן. כשהיה צריך, הוא רשם.

.....

ש. מרשם אחד קיבלת מ- 2015 עד 2017 מרופא מומחה חוץ מד״ר לוי?

ת. כן רופא אורתופד והגשתי.

ש. רופא עור של התופעות שאמרת גרדת.

ת. לקחתי אותו לעוד רופא, יכול להיות שגם רופא עור, לא זוכרת. איזה מרשם אתה רוצה ? י׳ סובל מאסתמה של העור ....״ (עמ׳ 4 לפרוטוקול מיום 10.07.17).

.....

״ש. אני מראה לך את רשימת התכשירים, מסמך מיום 01.11.2015, איזה מהתכשירים הללו הם תכשירים שנחשבים הוצאה חריגה?

ת. המשחה אוטופיק זה נגד אסתמה של העור שבעצם הקרם פנים סבון גוף וקרם לקרקפת ותחליב גוף, הרשימה לא מתייחסת רק לי׳ אלא מתייחסת לשתי הבנות שלי, כל מה שמצוין פה, יהונתן סובל מאסתמה של העור. כל התכשירים פה זה הוצאה חריגה.

.....

ש. חוץ מהסבון גוף בסעיף 3 לצורך הדוגמא. יש עוד סבון גוף, למי הסבון ?

ת. הסבון הוא לילד ולבנות אבל הילד משתמש בסבון ובעוד תכשירים. הילד משתמש בסבון הזה ספציפית והבנות משתמשות בסבון אחר.״ (שם, עמוד 5).

הזוכה העידה שלקחה את הבן לרופא מומחה מתחום העור ואף קבלה ממנו מרשמים המאוחרים להמלצה שהציגה וחרף זאת, בחרה שלא להמציא לתיק אלא נסמכת על אישור רפואי מחודש נובמבר 2015. כך גם לא ברור אילו תכשירים הם לאסטמת עור ואילו לא.

אני מפנה לבע״א 9656/05 **נפתלי שוורץ נ׳ רמנוף חברה לסחר וציוד בנייה בע״מ** (ניתן ביום 27.07.08, פורסם במאגרים המשפטיים) נפסק:

״26. זאת ועוד. לעיתים, הדרך שבה מנהל בעל דין את ענייניו בבית המשפט הינה בעלת משמעות ראייתית, באופן דומה לראיה נסיבתית, וניתן להעניק משמעות ראייתית לאי הגשת ראיה. התנהגות כגון דא, בהעדר הסבר אמין וסביר – פועלת לחובתו של הנוקט בה, שכן היא מקימה למעשה חזקה שבעובדה, הנעוצה בהיגיון ובניסיון חיים, לפיה דין ההימנות כדין הודאה בכך שלו הובאה אותה ראיה, היא הייתה פועלת לחובת הנמנע ותומכת בגרסת היריב. בדרך זו ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה. כאשר בפי בעל דין הסבר סביר ואמין לאי העדתו של עד מטעמו או לאי הגשת ראיה מצידו, ישמיט ההסבר את הבסיס מתחת לקיומה של החזקה שנוצרה לחובתו בשל אי הבאת הראיה (ראו ע״א 55/89 קופל) נהיגה עצמית (בע״מ נ׳ טלקאר חברה בע״מ, פ״ד מד **(4) 595 (1990)). באשר להתנהגות היריב במהלך הדיון, כמו למשל, הימנעות מהבאת ראיה, עמד בית משפט זה לא אחת וכך קבע:**

״...כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נענע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, היתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה״ (ע״א 548/78 אלמונית נ׳ פלוני, פ״ד לה **(1) 736, 760 (1980). מצוטט ב**ע״א 2275/90 באמצעות בנין דור בע״מ נ׳ רוזנברג, פ״ד מז **(2) 605, 614 (1993)).**

27. משקלה הראייתי של ״הימנות״ נבחן באמת המידה שבה בוחנים ״התנהגות מפלילה״. הן במישור האזרחי והן במישור הפלילי, הימנות זו ״מחזקת״ את הראיות העומדות לחובת הנמנע, ומחלישה את הראיות המובאות מטעמו להוכחת גירסתו. בדרך זו ניתן למעשה משקל ראייתי לראיה שלא הובאה (ראו יעקוב קדמי, על הראיות, חלק שלישי, הדין בראי הפסיקה 1649-1650 (2003)).״

כמו כן, מעדות הזוכה, עולה כי התכשירים (סבוני גוף, מרככים, תחליבי גוף וכו׳) שימשו לא רק את הבן עם הבעיה הרפואית רלבנטית (אסטמת עור) אלא גם את הבנות. כמות המוצרים שנרכשה ותדירות הרכישות יש בהם להעיד שלא בוצעו עבור הבן בלבד.

לפיכך, אני מוצאת לחייב את החייב בשליש מתוך סה״כ עלות המוצרים (שמפו, קונדישינר, סבון גוף וקרם גוף).

באשר לטענת החייב, כי לכל היותר יש לחייבו בהפרש בין עלות תכשיר מיוחד לבין תכשיר רגיל שנכלל בתשלום דמי מזונות. לעניין זה העידה הזוכה:

״ש. את מסכימה איתי שאם כמו שאת הודית עכשיו בהגינותך אם את אמורה לשלם על התכשירים הרגילים אז לגבי רפואיים החייב צריך לשלם רק את ההפרש ?

ת. לא, זאת פרשנות שלך.

ש. אם סבון רגיל עולה 10 ₪ וסבון טבעי עולה 12 ₪, האם נכון לומר שאת צריכה לשלם 10 ₪ ואשר את כל ה- 2 ₪?

ת. לא. זאת פרשנות שלך.״ (שם)

מצאתי לקבל את טענת החייב כי יש לחייבו אך ורק לגבי ההפרש, בין מחיר רגיל של מוצר שנכלל בדמי מזונות [סבון, שמפו וכו׳] לבין מוצר טבעי על פי המלצת הרופא.

תוספי מזון – אינם בגדר הוצאה רפואית חריגה, כך גם לא פרוביטיקה, כאשר אלו ניתנים לרכישה ללא צורך בהמלצה רפואית או מרשם״.

עוד, הזוכה מפנה למספר החלטות קודמות בהם אושרו לה הגדלות והיא מסתמכת על החלטתו של כב׳ הרשם פרי מנוביץ מיום 11.11.2021 שם בת׳ 112 נכתב **״יצוין כי רשימת ההוצאות הרפואיות המנויה בפסק הדין אינה בבחינת רשימה סגורה״.**

לדידי, אכן הרשימה המנויה בפסק הדין היא איננה רשימה סגורה. אולם אין להסיק מכך שכל שמפו/סבון/ג׳ל ניקוי פנים/ ומוצרי דרמו-קוסמטיקה הנרכשים ברשת פארם הם בבחינת הוצאה רפואית חריגה שעל הצדדים לחלוק.

כן הזוכה מפנה להחלטת כב' הרשם פרי מנוביץ מיום 18.07.2022, ת' 126, שם הוא קבע "**לעניין ההוצאות הרפואיות - ניתן להסתפק באישור הרופא שהוצג**".

אולם כידוע, סע' 3א(ב) לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967, קובע שק"דו העצמאי של כל רשם ורשם במתן החלטות בתיקים שהינו מנהל.

קרי, אין בהחלטה של רשם אחד כדי לכבול שק"דו של רשם אחר.

כעת, חלפו כ- 6 שנים ממועד ההכרעה במחלוקת, בה נקבעו כללי אצבע "אומדניים" ביחס להוצאות הרפואיות החריגות. אולם לא מצאתי אחר עיון מעמיק בהחלטות נוספות בתיק, שניתנו ע"י רשמים מספר, כי ההכרעה נגעה בלב ליבו של החיוב מתוקפו הוגשו הבקשות, והפרשנות הראויה לו – קרי, בהוראות הסעיף הרלוונטי פסה"ד.

עניין זה הלך וצבר תהיה ותמיהה, שכן, בחלוף השנים, ועם "צמיחתה" של הרשימה של רופא הילדים מ- 11 פריטים, ל- 26 (!) פריטים, ועם שינויי הגיל ונסיבות הזמן, ולאור עוצמת המחלוקות בתיק, סברתי כי יש להידרש לכך, ע"פ סמכותי העצמאית המעוגנת בסע' 3א(ב) לחוק ההוצל"פ, תשכ"ז-1967.

כאמור בענייננו, עם חלוף השנים, הזוכה מגישה רשימה, המתעדכנת מפעם לפעם, ומאושרת ע"י רופא, שהוא, "רופא ילדים".

הרשימה עם השנים גדלה וגדלה... מתארכת ומתארכת... ובפרט "צמחה" במסגרת תהליך זה [149]. נוכח התנהלות התהליך, התרשמותי הייתה שמדובר בקבלת מ' "חותמת גומי", של רופא שאינו מומחה עור, לפניית האם, אחר מתן החלטתי כי פריטים מסוימים לא מאושרים בהחלטת הרשם, או נדרשים לתגובתה/אסמכתא רפואית.

ואין לדעת את קיצה של הרשימה לעתיד לבוא, ומה הפרמטרים על פיה אמור הרשם לשרטט את קו הגבול מכאן ואיך, ומה "מומחיותו" לכך. דומה כי נדרשת חו"ד מומחה לכך.

לעניין "צמיחתה" של הרשימה, ראה כי בבקשה המקורית שהוגשה בתהליך זה, ביום 05.12.2023, הרשימה כללה 22 "פריטים". האחרון, "שיח אברהם".

תוכן המיכתב: מ', ש' מטופלים במסגרת המרפאה.
זקוקים למעקבים רפואיים וכן טיפולים באופן סדיר:
על ידי תרופות וטיפולים לעייל:
1 משחת אטופיק
2 קרם פנים, מוצרי אוון למינהם
3 סבון גוף
4 קרם לקרקפת
5 תחליב גוף
6 טיפול על ידי תכשירים חלופיים בשם סמבוק, הומאופטיים. ספריי חרובים
7 טיפול על ידי דיקור סיני
8 סבון טבעי, קרם לשיזוף טבעי
9 תזונה יחודית לאור רקע רפואי
10 טיפול על ידי Actiplus
11 טב פרוביוטיקה. אצידופולוס. מסוג טטנבאום
12 כולל תרופות Otc
13 תכשירי קוסמטיקה של חברת Kb pure
14 תרחיף אקניל גל, ואקניל ליבוש.
15 פיקוס 8
16 פיסלייף – להפחת מתח
17 פורמולה לקרקפת שומנית.
18 מוצרי ברא, כ נרב וכדומה
19 טבליאות פרופליס
20 ספריי להקלת כאבי גרון
21 תכשירי קומדיס לקרקפת. כולל שמפו, ולאזור הפנים.
22 שיח אבהרם.
נכתב ע"י: ד"ר לוי אילן

כאמור, אחר תגובת חייב, ונוכח התנגדותו, ואחר החלטתי, הרשימה "המעודכנת" שהזוכה הגישה ביום 18.01.2024, כללה 26 (!) "פריטים". האחרון, "סבון היגיינה אינטימי עץ התה".

מכתב: מ', ש' מטופלים במסגרת המרפאה.
זקוקים למעקבים רפואיים וכן טיפולים באופן סדיר:
על ידי תרופות וטיפולים לעייל:
1 משחת אטופיק
2 קרם פנים, מוצרי אוון למינהם
3 סבון גוף
4 קרם לקרקפת
5 תחליב גוף
6 טיפול על ידי תכשירים חלופיים בשם סמבוק, הומאופטיים. ספריי חרובים
7 טיפול על ידי דיקור סיני
8 סבון טבעי, קרם לשיזוף טבעי
9 תזונה יחודית לאור רקע רפואי
10 טיפול על ידי Actiplus
11 טב פרוביוטיקה. אצידופולוס. מסוג טטנבאום
12 כולל תרופות Otc
13 תכשירי קוסמטיקה של חברת Kb pure
14 תרחיף אקניל גל, ואקניל ליבוש.
15 פיקוס 8
16 פיסלייף – להפחת מתח
17 פורמולה לקרקפת שומנית.
18 מוצרי ברא, כ נרב וכדומה
19 טבליאות פרופליס
20 ספריי להקלת כאבי גרון
21 תכשירי קומדיס לקרקפת. כולל שמפו, ולאזור הפנים.
22 שיח אבהרם.
23 ספיד גרון
24 היסאן ספרי לאף
25 ספיד קר סבון פנים
26 סבון הגיינה אינטימי עץ התה

נכתב ע"י: ד"ר לוי אילן

מגיע הדבר לכדי אבסורד, בו פריטים מסוימים ברשימה, הינם מוצרי מדף של רשת קמעונאית לא רפואית.

עוד בעייתי בעיני כי הרשימה אינה מתייחסת ספציפית קטין לקטין. למורכבות הרפואית שלו, וכאמור לעיל, אינה נתמכת בחו"ד מומחה – רופא עור.

וראה החלטת כב' הר' ביננפלד-אהרון, ביחס לרשימה משנת 2017, שכללה 11 סעיפים בלבד. עולה השאלה האם מידי בקשה להגדלת חוב, הזוכה "מגדילה" את מלאי בסיועו של רופא הילדים, לפי המוצרים שרכשה.

לעניין זה ר' ע"א 2836/03 מיום 24.1.06, דברי כב' השופטת שטופמן בע"א עיריית ת"א נ' מור (ניתן ביום 24.1.06), סעיף 6 לפסה"ד:

"היקפה של חובת תום הלב, אינו מצטמצם, אך ורק, לשאלת נסיבות פתיחתו של הליך ההוצל"פ או לפירעונו של החוב. חובת תום הלב, חולשת גם על אופן ניהולם של ההליכים בפני ראש ההוצל"פ".

עוד יובהר כל המוצרים שנרכשו הינם מוצרי מדף, שניתנים לרכישה ברשתות הפארם (סופר "), ואין כלל צורך במרשם רופא על מנת לרכשם. חלקם אף נרכשים במדפים של BEפארם/רשת רשת קמעונאית (השופרסל), ולא ברשת פארם.

הרשימה מתרחבת ומתארכת, כמ' "רשימת מכולת". העניין אינו מניח הדעת.
לטעמי, יש גם לבחון התרחבות הרשימה, לאור עיקרון המידתיות הסבירות

קל וחומר נכון הדבר משאין מדובר בהמלצה קונקרטית בגין כל ילד וילד, באופן פרטני, ובהתייחס לגילו ולמצבו המשתנה מעת לעת.

יוער, הרשימה גם כוללת רכיבים, לגביהם כבר נקבע, ע"פ הפסיקה הנוהגת, וע"פ החלטות קונקרטיות בתיק, שאינם בגדר הוצאות רפואיות חריגות (כגון: ויטמינים).

יתרה מכך, נכון הדבר, משהרשימה לא נתמכת בחו"ד רופא מומחה (לענייננו, רופא עור).

נשאלת אפוא השאלה, האם ניתן לראות באותה רשימה/המלצה, התופחת לה מעת לעת, מאת רופא הילדים, כזו העולה בקנה אחד עם הוראות פסה"ד, שחייב – בהעדר הסכמה – את אישורו של "**הגורם הטיפולי המוסמך**...".

התשובה לדעתי בשלילה.

לכן, ומבלי לערער ולהרהר בקביעות עבר, שאיני ערכאת ערעור עליהן, כל בקשה להוצאות רפואיות חריגות, מכאן ואילך, יוגשו בצירוף אסמכתא רפואי של רופא מומחה, של קופת החולים, ובאופן פרטני, ביחס לכל קטין וקטין.

על רקע כל אלה, אעבור כעת ואדון, סעיף סעיף, ברשימה הנוכחית:

רכיב 1 לטבלת הזוכה:
הוגשה קבלה מרשת "סופר פארם", שם נרכשו מוצרים של חברת הקוסמטיקה "אוון". בין היתר:
שמן, ג'ל ניקוי, ועוד 2 מוצרים שלא ניתן להבין את טיבם.
מופיע בסעיף 2 לרשימת הרופא: מוצרי "אוון".
נרשם בראש הקבלה: "לקוח: מ' ו- ש'"

הבקשה אינה לגופו של קטין, ואינה נתמכת באישור רופא מומחה (בענייננו, רופא עור), של קופת החולים.
דין הבקשה דחייה.

רכיב 2:
הוגשה קבלה מרשת "שופרסל-דיל" שם נרכש:
פרופולנטוס פלוס
לקטופיל סבון
אשראי 240

המוצרים לא מופיעים ברשימה. וברי כי לא נתמכו באישור רופא מומחה.
גם לו היה כן, אין לדעת בגין איזה קטין נרכשו.

כן, בהחלט ב"פרעתי" של כב' הרשמת ביננפלד-אהרון, משנת 2017, נקבע מפורשות, כי "**תוספי מזון אינם בגדר הוצאה רפואית חריגה**".

דין הבקשה דחייה.

רכיב 3:
הוגשה קבלה מרשת "שופרסל דיל" של 2 סבונים אינטימיים, של חברת "עץ התה".
ברשימה הראשונה שהזוכה הגישה, בתהליך זה, המוצר אינו רשום.
לעומת זאת ברשמה השנייה, הוא לפתע מתווסף כרכיב 26.

להתרשמותי, כאשר הזוכה הבינה שיש קושי בהגדלת החוב בתיק, הוגשה רשימה חדשה ו"מעודכנת", הכוללת את רכיב סבון "עץ התה".

אני סבורה כי נפל פגם בהתנהלותה של הזוכה. וכבר הפניתי לכך שהליכים בהוצל"פ אין לנהל בחוסר תום לב. לפיכך לא מצאתי לאשר הרכיב מכל הטעמים והנימוקים דלעיל.

דין הבקשה דחייה.

<u>רכיב 4 בטבלה:</u>
הוגשה קבלה של "בפנטן פלוס".
מדובר במשחה לחתכים וכוויות שניתן לרכוש גם ללא שום צורך בהמלצת רופא או מרשם רפואי.
המשחה איננה מופיעה ברשימות הרופא (לא בראשונה ולא בשנייה).
וגם אין מדובר בהוצאה רפואית "חריגה".

<u>ראה לעניין זה למשל ע"ר 48961-02-11 ג. נ' ג. (ניתן ביום 14.3.13):</u>
"לטעמי, יש לכלול בגדר מונח זה של "הוצאות רפואיות חריגות" רק את אותן הוצאות אשר לא ניתן לקבלם במסגרת הביטוח הרפואי והם ניתנים ע"פ המלצת רופא".
זאת ועוד, הרכישה אינה בהתייחסות לקטין ספציפי.
דין הבקשה דחייה.

<u>רכיב 5:</u>
<u>להלן המרשם:</u>
תוכן התרופה: HYDROXYETHYLCELLULOSE CONP
תוכן המרשם: V-TEARS COLLYTEERS COL

מדובר בטיפות עיניים בעלות של כ-70 ₪.
ככל שלקטינה יש בעיית עיניים יש להגיש המלצה רפואית/מרשם רפואית המעיד על הצורך ברכישת טיפות עיניים <u>ספציפיות</u> אלה, שעלותן של 70 ₪.
הטיפות שנרכשו <u>אינן</u> הטיפות שמופיעות במרשם הרופא.
כן, הטיפות שרשם הרופא, הינן בגדר "תרופת מדף", ועלותן, ע"פ בדיקה אקראית באתרים הרפואיים, היא כ- 20 ₪.

עוד תחת רכיב 5, קבלה ל- .
jiron
מדובר <u>במים מועשרים בברזל</u>.

לא נמצא מרשם רפואי לרכוש את המים המעושרים בברזל.
גם בהחלטתי מיום 14.01.2024 בת' 148 בקשתה לרכישת מים מועשרים בברזל נדחתה.
זאת ועוד, הרכישה אינה בהתייחסות לקטין ספציפי.

דין הבקשה דחייה.

<u>רכיב מספר 7:</u>
הוגשה קבלה מחנות בשם "עולם צמחי מרפא", שם נרכשו מוצרים של "נרב" ו- ברא".
מדובר בויטמנים/תוספי תזונה.
לא נעלם מעיני שבס' 18 לרשימת הרופא נכתבו (באופן כוללני וגורף (!)) מוצרים אלה:
17 פורמולה לקרקפת שומנית
18 מוצרי ברא, כ- "נרב" וכדומה.

אולם כפי שכבר נקבע, ב"רחל ביתך הקטנה", בהחלטת כב' הרשמת ביננפלד-אהרון משנת 2017
"תוספי מזון אינם בגדר הוצאה רפואית חריגה".
דין הבקשה דחייה.

<u>סיכום עניין ההוצאות הרפואיות החריגות:</u>
ראה גם החלטתי מיום 23.01.2024 ת' 147 שניתנה בתיק דנא.

"כידוע, נקודת המוצא הינה כי **"על רשם ההוצאה לפועל לפעול על פי האמור בפסק הדין כפשוטו, והוא איננו רשאי למלא את החסר בפסק הדין על דעת עצמו"** (עש"א (עפ) 7546-10-10 קיבוץ עין חרוד מאוחד נ' גניה רוזנטל). כמו כן, ההלכה הכללית קובעת, כי רשם ההוצל"פ, אינו מוסמך להוסיף על פסה"ד המבוצע ולקרוא לתוכו את מה שלא נכתב בו. (ע"א 429/71 שושן נ' גורביץ, פ"ד כו (1) 14, 16-17 (1972); המ' 218/69 איזנברג נ' איזנברג, פ"ד כג (2) 746,747-748 (1969); בר-אופיר, בעמ' 4-5)".

בגדר הוצאות רפואיות חריגות יבואו ההוצאות כגון: ניתוחים, טיפול, שיניים, מכשירי שמע, מדרסים, משקפיים, טיפול פסיכולוגי, אבחונים למיניהם, תרופות מרשם למחלה, וכיוצא בזה.

מנגד, הוצאות כגון: ויטמינים, טיפולים אלטרנטיביים, טיפולים קוסטמטיים, ככלל, אינם.

כלל האצבע הוא כי הוצאות אשר אינן מוצאות בשל בעיה בריאותית חריגה, אינן בנות חיוב והן כלולות בדמי המזונות השוטפים של הקטין.

מעיון בקבלות לא מצאתי כי מדובר בהוצאות רפואות חריגות ע"פ האמור בפסק הדין. תוספי תזונה או סבונים אינן בגדר הוצאות רפואיות חריגות ע"פ האמור בפסק הדין".

לאור האמור לעיל, הגדלת החוב בגין ששת הרכיבים "הרפואיים" דלעיל, <u>בשלב זה</u>, נדחים.

ביד הזוכה לחדש הבקשה, בתהליך <u>חדש</u> <u>ונפרד</u>, בסעד <u>101</u>, ע"פ המפורט בהחלטתי מעלה, בצירוף אסמכתא רפואית של רופא מקצועי, שתתייחס ספציפית לכל קטין וקטין, ולכל בעיה רפואית ממנה הוא סובל, ואופן הטיפול הנדרש לה.

ויודגש – לאור התנהלות התיק, הרחבת יריעת המחלוקת ("הרשימה"), אופי והיקף ההוצאות המבוקשות בגין טיפולי בבעיות העור של הקטינים, המהווים כר פורה למחלוקות בין הצדדים, ולאור הקושי להכריע בצורך בטיפול הרפואי הנדרש, ספציפית לכל קטין וקטין, ובפרט בבעיות העור – אדרש להבא לחו"ד/אסמכתא/מרשמים של רופא מומחה <u>לעור</u>.

ויובהר – (בפרט לחייב), תוך צפי לבקשות ותגובות עתידיות בבקשות להגדלות חוב, שסביר שיוגשו בתיק, אין בכך כדי לומר, שככלל, אין באישור רופא ילדים כדי לתמוך ברכישת תרופה כזו או אחרת, כגון זו שהתבקשה, המיועדת לעיניים. הכל בכפוף למיטב שק"די.

<u>לעתה</u>, לא הוכח כי הפריטים שניקנו עונים על ההגדרה של "הוצאה רפואית חריגה" ע"פ האמור בפסק הדין, קל וחומר, משמדובר במחלוקת, ולא הוצג אישור "הגורם המוסמך".

בזאת הסתיימה הבקשה להוצאות רפואיות.

<u>עוד הזוכה מבקשת "הוצאת חינוך" אחת:</u>

<u>רכיב מספר 6 בטבלה:</u>
עלות של 5.9 עולה שמדובר <u>בעט</u> שנקנה ברשת "קרביץ".
בכל הכבוד, עט אינו בגדר הוצאת חינוך "חריגות".

<u>ור' תמ"ש (י-ם) 21982-06-12 **ד.מ.ש נ' ח.מ.ש** (פורסם ביום 3.10.12), שם דחה כב' השופט נמרוד פלקס ערעור על החלטת כב' רשמת ההוצאה לפועל קרן גיל (כתוארה דאז) - היום שופטת בית המשפט לענייני משפחה (ת"א)) - וכך קבע בסע' 15 - 16 שבו:</u>

"כעת אפנה לטענת המערער בעניין ההוצאות הרפואיות והחוגים. סוגיה זו של "הוצאות חריגות", אשר אינן מגולמות בדמי מזונות הבסיס, מהווה כר פורה למחלוקות בין צדדים בעניני מזונות. המחלוקות הללו מובאות תדיר בפני רשמי ההוצאה לפועל ואף בפני בתי המשפט לענייני משפחה ומעמיסות עד מאד על מערכות אלה, העמוסות לעייפה ממילא. כעניין שבמדיניות שיפוטית ניתן לקבוע, כי מוטב לפרש בהרחבה את סמכות רשם ההוצאה לפועל להכריע במחלוקות בעניין ביצוע פסקי דין למזונות, וזאת בכדי להקל על אכיפתם של חיובם אלה..

פרשנות זו עולה בקנה אחד עם תקנת הציבור, המחייבת קיום פסקי דין במהירות וביעילות. המערכת המופקדת על אכיפת ביצועם של פסקי דין היא מערכת ההוצאה לפועל. דרישה, כי רשם ההוצאה לפועל יפנה תדירות אל בית המשפט, לשם קבלת הבהרות והוראות, אך מעכבת ומכבידה על ביצוע פסקי דין. הכלל צריך להיות איפוא, כי ככל שקיים עיגון לשוני בפסק דין או החלטה שיפוטית לכך שרשם ההוצאה לפועל הוא שיכריע, הרי, שמלאכה זו תינתן לרשם ההוצאה לפועל. זאת כמובן כאשר לצדדים שמורה הזכות לערער על החלטתו אל בית המשפט שנתן את פסק הדין, בהתאם לכלל הנוהג במשפטנו - "משפחה אחת שופט אחד". אותו שופט הדן בכלל ענייני הצדדים יעביר את החלטת רשם ההוצאה לפועל תחת שבט ביקורתו, והוא רשאי אף לבטלה ולשנותה ובכך להתאימה כדבעי לצרכי הצדדים ולפסיקתו הקודמת. ראו: <u>תקנות 120(ב1)</u> ו – <u>120(ו)</u> ל<u>תקנות ההוצאה לפועל</u>, תש"ם – 1979".

שוב יודגש, אין בהחלטה זו כדי לשנות מהכרעות קודמות שניתנו בתיק, אלא לקבוע כללים ומסמרות לעתיד לבוא.

בקשת חייב, ככל שתוגש, "לפתוח" החלטות עבר שניתנו בתיק, קו"ח על רקע ההחלטה ב"פרעתי", תחויב בהוצאות משפט לדוגמא.

בשלב זה, הבקשה להגדלת חוב נדחית.

הוצאות לטובת אוצר המדינה יישקלו במסגרת בקשת ההמשך, מהטעם, ש"כללי ההתנהגות", התוו אך כעת על ידי באופן ברור ומנומק.

כ"א שבט תשפ"ד
31 ינואר 2024

תאריך | **גילה גדות, רשמת**